

Vestir els més petits

Des de fa deu anys, Carme Ramilans s'ocupa del disseny de la marca Joan Ramilans, una de les empreses punteres pel que fa al sector de la moda infantil a l'estat espanyol.

Fa deu anys va començar en el món del disseny de moda infantil. Ara, als seus vint-i-vuit anys, Carme Ramilans és el cap creatiu de l'empresa de moda infantil Ramilans. "L'empresa la van començar els meus pares, després per circumstàncies una mica especials vaig començar a treballar en el departament de disseny. En un principi amb moltes limitacions, i més tard, fent allò que jo volia".

Quan es parla en aquest país de moda infantil, el nom de Ramilans és sense dubte una de les marques indiscutibles en aquest segment de la moda. En la passada fira de moda infantil, -FIMI- celebrada a València, les seues col·leccions -tardor-hivern 91-92- rebieren l'aplaudiment unànim de crítica, professionals i públic. Situada a la localitat gironina de Santa Coloma de Farners, l'empresa no ha perdut el seu caràcter familiar. "El meu germà Joan s'ocupa de la producció i del departament comercial, Salvador -un altre germà-, de l'administració i jo del disseny". Ara l'empresa acaba d'estrenar nous locals.

Vestida amb uns shorts de quadres canadencs com alguns dels seus dissenys per a la pròxima temporada, Carme Ramilans s'ocupa del disseny de les quatre marques de la casa. "Tenim Mini-Ramilans, que és per a nens d'un any fins a sis anys. Després Joan Ramilans va dels quatre anys fins als setze. Una col·lecció de dona que es diu Estudió Carme Ramilans. I a l'estiu fem una col·lecció de bany".

Malgrat el seu volum de facturació la moda infantil conti-

"Sempre has de pensar que vesteixes nens".

RAFA GIL

nua ocupant un segon pla pel que fa al món del disseny. "No ho entenc això -diu Carme Ramilans-, no comprenc per què en uns premis com els Balenciaga els dissenyadors de moda infantil no comptem. Segurament perquè pesa aquesta visió de considerar la moda infantil com un apèndix de la Moda, com si nosaltres no fòrem creadors de moda. És com si fòrem de segona línia, i això en un moment en què la moda infantil en aquest país pel que fa al disseny és equiparable a la que es fa a Itàlia o a França".

Per a la pròxima temporada tardor-hivern 91-92 els xiquets Ramilans es vestiran amb uns dissenys inspirats en el món de l'aventura i dels viatges. Colors i teixits que van dels grocs i negres als quadres canadencs, franel·les, estampats d'inspiració ètnica o deliciosos abrics amb motius florals. "La moda infantil -assenyala

tu penses quan comences a madurar la col·lecció i el que penses en enllestir-la fins a realitzar-la sigui el mateix. Sempre hi ha un filtre d'autocensura entremig. I per altra banda hi ha unes normes que no pots sortir-te'n d'elles. Unes normes de comoditat, d'afavorir el nen".

"De totes formes -diu Carme- sempre faig alguna col·lecció que, encara que em diga "aquesta no es vendrà", la faig. Després a l'any següent et vénen dient: "oh, aquella col·lecció tan guapa... però... Ara bé, per a mi ja és significatiu que després la gent sàpiga reconèixer aquell disseny, aquella línia que vas avançar. I a més jo necessito també passar-m'ho bé deixant lliure la imaginació".

Sobre el moment de la moda infantil al nostre país assenyala: "Estem a nivell de tot-hom".

L'aventura de dissenyar roba per a adults l'ha dut a crear la seua marca Estudió Carme Ramilans tot i que els seus esforços es concentren majoritàriament en el disseny infantil. Pel que fa al "traspàs" de dissenyadors al món de la moda infantil Carme Ramilans reconeix que és un risc. "Jo crec que és més fàcil pel que fa disseny infantil fer una col·lecció per a adults que a l'inrevés. El dissenyador de moda quan realitza disseny infantil tendeix a caure en uns models massa seriosos. Encara que nosaltres vestim els nens com homes, però sempre els considerem nens. I segurament els falta aquesta "gràcia" que els dissenyadors de moda infantil sí que tenim".

Carles Gàmez

Carme Ramilans té unes limitacions amb les quals s'ha de comptar. Els articles, per exemple, han de tenir un caient, una elasticitat. S'ha de pensar que és roba que s'ha de rentar cada dia, que tindrà un ús continu. Evidentment té una connexió amb el disseny per a home o dona, però sempre has de pensar que vesteixes nens. I després les formes, el nen per exemple no pot anar ajustat, perquè no aniria còmode...".

Carme Ramilans és conscient de les limitacions que representa treballar en el món de la moda infantil. "Per exemple en els nens més petits pot fer segurament uns dissenys més atrevits o divertits, tanmateix, el nen, a partir del set anys ja comença a tenir un cert sentit del ridícul, en l'escola, amb els altres xiquets, i pot rebutjar vestir-se d'una manera. Sempre estem limitats. És molt difícil que el que